

APRILIE

Apriliș, Aprilie sau Prier este patra lună a anului iar numele lunii aprilie (latină: *Aprilis*) vine de la cuvântul latinesc „*aperio*”, „*ire*” = a deschide, deoarece în aprilie se deschid mugurii plantelor.

Iată că a trecut o treime dintr-un nou an ajungând într-o lună de primăvară în toată plinătatea elementelor. O lună a „deschiderilor”, a începuturilor, fie că e vorba de natura care își îmbracă mantaua de arome, fie de începuturi noi, pentru unii fiind o lună a ultimelor finisări înainte de examene importante, de provocări și experiențe noi, o lună a pomilor ce devin adevărate picturi vii, a grădinilor ce murmură de viață, a razelor puterice.

Dar ce poate reprezenta această „*deschidere*” pentru un copil al lui Dumnezeu care are viață schimbată ?

În primul rând, aprilie 2016 poate fi pentru acesta, luna în care la fel cum natura murmură de viață, acesta își va transforma murmurul într-un glas care Îl vestește, care spune tuturor felul minunat în care El, l-a transformat dintr-un pământ neroditor într-un sol fertil: „*Doamne, deschide-mi buzele, și gura mea va vesti lauda Ta*”. Psalmii 51:15

În al doilea rând, aprilie 2016 poate fi luna în care El, stăpânul cerului și al pământului poate să te transforme și să te întărească dacă îți pui încrederea în El. El va da „*ploaia*” Lui peste tine, ploaie de bine-cuvântări „*Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei*

lua cu împrumut”. Deuteronomul 28:12; „*Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului; deschide-ți gura larg, și ți-o voi umple!*” Psalmii 81:10

Aprilie 2016 poate fi luna în care credincioșii, la fel cum natura își interpretează simfonia, vor intra în curțile Lui și își vor aduce cântecele de laudă: „*Deschideți-mi porțile neprihănirii, ca să intru și să laud pe Domnul*.” Psalmii 118:19

Aprilie 2016 este o lună a frumuseții, a naturii care renaște și a florilor ce înfloresc... Pentru copiii Lui, aprilie este luna în care putem privi către toată natura nouă ce El ne-a dat-o, către toate florile ce El a făcut să înflorească în noi: „*Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!*” Psalmii 119:18

Și cum orice început are și un final, Aprilie luna începutului, pentru un copil al Lui, poate fi luna care încununează un sfârșit frumos, dacă „*busola*” noastră după care ne ghidăm în orice „*călătorie*” ce o inițiem este El. Dacă mai presus de orice „*stea*” care ne-ar putea fura privirea pentru o clipă, ne întoarcem cu pocăință și smerenie și privim înainte la El, care este Luna noastră ce ne ghidează noaptea, și Soarele care ne ocrotește ziua, atunci cu siguranță primăvara a renăscut și în noi... „*Și poruncile acestea, pe cari ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le intipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula*”. Deuteronom 6:6-7

Anda Mețac

Anunțuri

Luni ora 18:00 Ședință de comitet. **Interviu cu candidații pentru botez**
Miercuri ora 18:00 Repetiție de cor
Joi ora 18:00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17:00 Întâlnire de tineret.
Duminică ora 09:30 Grupuri de rugăciune
Duminică ora 09:30 Pregătire pt. botez (cateheza)
Duminică orele 10:00 și 17:00 Servicii de închinare.
Duminică ora 17:00 **Mărturiile candidaților de botez.**

Biserica Creștină Baptistă

“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro

430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Camelia Sabău
Tehnoredactare: Roxana Tențiș, Dan Matei

EDITORIAL

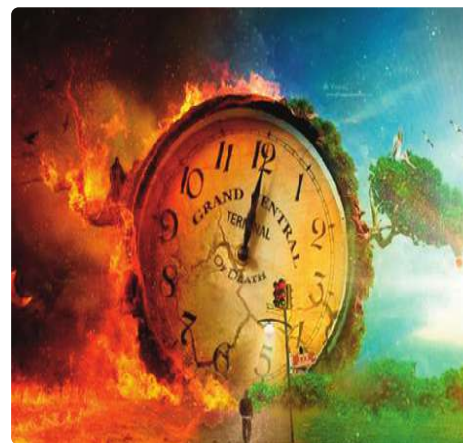
Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Gânduri...**

pag. 4 **Aprilie**

SCLEROZA VOINȚEI

„*Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,*” (Romani 2:5)

Puși față în față cu adevărul Evangheliei, care pe de o parte ne confruntă cu propriile păcate, iar de pe cealaltă parte ne aduce vestea minunată că putem fi

„*Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.*”

(Luca 15:7)

iertăți prin jertfa lui Isus Cristos, atitudinea noastră poate fi una de frângere și acceptare sau una de împotrivire și împietrire a inimii.

Scuzele care invocă neștiința sau nepuința de a face ceea ce trebuie în vederea iertării și mântuirii sufletului, sunt de neacceptat în ochii lui Dumnezeu. El știe foarte bine că în condiția de oameni pierduți, suntem morți din punct de vedere spiritual, deci implicit incapabili să ne trezim conștiința spre a împlini voia lui Dumnezeu.

Dar vinovăția pentru împietrirea inimii se activează atunci când auzim Cuvântul și chemarea la pocăință iar inima în loc să se deschidă asemenea unui pământ flămând pentru a

primi cu bucurie sămânța aruncată, pur și simplu refuză cu bună știință să asculte de vocea Domnului.

Cuvântul folosit în original pentru împietrire este „*skleroteta*” și înseamnă duritate sau rigiditate.

De aici avem cuvântul modern scleroză, care este un termen medical și definește modificarea structurii normale a unui organ sau a unui țesut.

Adică, atunci când este semănată sămânța Evangheliei iar Duhul Sfânt este prezent acolo pentru a convinge de păcat și a trezi conștiința aceea la viață, persoana respectivă decide pe deplin conștientă să se încrânceneze, să se împotrivească, să se pietrifice, să își blocheze mintea și voința, astfel încât structura normală a voinței să fie modificată, devenind incapabilă să primească oferta mântuirii. Scriptura numește o astfel de atitudine hulă împotriva Duhului Sfânt și păcat de neiertat, deoarece omul acela în loc să alerge spre soluția oferită de harul lui Dum-

nezeu, mai degrabă fuge de ea, rămânându-i ca singură alternativă așteptarea îngrozitoare a revărsării mâniei lui Dumnezeu din ziua judecării.

În acest fel, oamenii care ajung în iad vor fi ajuns acolo nu pentru că Dumnezeu este rău, ci din cauza împietririi sau sclerozării proprii voințe care nu a vrut să se pocăiască.

Așadar, este un neadevăr și o înșelare crezul că auzirea Evangheliei te absolvă de păcate și îți dă nădejde pentru viața viitoare.

În timp ce auzim Evanghelia, aceasta ne poate fi de mântuire sau de mărturie. Este important să decidem dacă vrem sau nu să ne deschidem lucrării Duhului Sfânt și să dăm curs invitației Sale de a scăpa de povara păcatului și a căpăta o natură nouă, născută din puterea crucii Domnului.

pastor Daniel Chereji

ună cu El, întrucât știm că Hristosul înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.”
Romani 6: 8-10

Amalia Lupu

Meandrele păcatului, simfonia lui tragică ce ne conducea spre moarte, otrava care ne întuneca mintea și ne stăpânea voința s-au prăbușit brusc în necuprinsul har pe care Cel veșnic ni l-a descoperit la Calvar. Sângele sfânt al Mielului Desăvârșit avea să pecetluiască odată pentru totdeauna reconcilierea Creatorului cu omul.

Inimile noastre se închină pline de mulțumire înaintea Celui ce S-a aplecat în dragostea Lui asupra ființelor noastre, a des-făcut legăturile păcatului, sădind în noi viață veșnică. Reverberează de uimire în fața planului Său desăvârșit care a căutat să răscumpere sufletele rătăcite în tenebrele păcatului ce ne ducea la moarte.

„Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împre-

GÂNDURI...

Boboci mari de magnolii, zâmbesc pe ramurile mângâiate de razele calde ale soarelui... Și cireșii sunt așa de-nfloriți... În orice parte privești, vezi copaci în floare... pastel cald și fin, acoperind dealurile domoale din jurul orașului. Străzile, sunt pudrate cu petalele căzute... privești în jur: atâta lumină și culoare... e primăvară... întreaga natură s-a trezit la viață... viață, în fiecare firicel de iarbă, în fiecare floriceică de primăvară, în mugurii de pe ramurile copacilor... viață.

Și-n acest decor minunat, o fetiță frumoasă plânge... Lacrimi mari, se rostogolesc una după cealaltă pe obrajii îmbujorați de greutatea necazului copleșitor pentru ea...

Parcă e greșit tabloul... în decorul minunat de primăvară fetița ar trebui să alerge zglobie prin iarba de-un verde crud, să râdă în hohote să fie plină de viață, veselie și fericire...

Și brusc, îmi dau seama că așa sunt și eu uneori în viață, ca fetița...

În decorul minunat pictat de mâna Maistrului... Creatorul universului, în loc să-mi înțeleg scopul, în loc să calc cu pași siguri pe Cărea netezită de El, cu zmiorcăieli mărunte și lacrimi de neîncredere, „*stric*” capodopera. Biată ființă umană... ce-n fiecare zi te lupți cu firea pământescă...

Capodopera Maistrului, însă, nici cum nu poate fi stricată. Pentru că El, cu mână divină, șterge și repară tot răul de șovăire și nededicare, de îngrijorare și neubire... Și ochilor ce-au pierdut ținta, le înalță din nou privirea spre Dumnezeu și eternitate. Și cu pensula de sfințire, așază sângele de Miel pe capacul ispășirii spre justificare... Și orice pedeapsă e îndepărtată... pentru că prin El, orice vină a fost iertată... Lauda, izbucnește dintr-o gură sfințită... și mulțumirea umple inima reînnoită.

Ooo, dar nu numai mie mi se-ntâmplă așa în viață...

Sunt mulți... cei ce se numesc copii de Dumnezeu... „*sămânță de urmași*” (Isaia 53:10)... cei ce trec prin încercarea cea mai grea, liniștiți și încrezători, că Domnul însuși le poartă de grijă... și sigur, biruința este de partea lor. De-i întrebi, pot să-ți spună multe despre „*Cuvânt*”, „*calea îngustă*”, „*neprihănire*”... dar, sigur, toți vor proclama un Nume: Isus... Din felul în care-L rostesc, ușor vei înțelege că e cel mai iubit nume care le aduce liniștea în furtună, ... „*pacea care întrece orice pricepere*” (Filipeni 4:7), atunci când se luptă cu probleme și nedreptăți... dragoste, chiar și pentru dușmanul care lovește... și putere de-a întoarce și celălalt obraz atunci când primul a fost lovit...

Isus... Numele acesta „*mai presus de orice nume*”, copiilor Lui, le e putere și curaj în boală; ajutor la bătrânețe; mângâiere pentru inima-ntristată; prieten în singurătate...

„... în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi a celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.” Filipeni 2:10-11

Camelia Sabău